

Читання

Розділ 9. Іскринки творчості

Сьогодні
26.05.2025

Урок
№120

Всім.pptx
Нова українська школа

**Узагальнення і систематизація знань
учнів. Підсумок за розділом «Іскринки
творчості».**

Всім
Мова у

Сьогодні

Дата: 26.05.2025

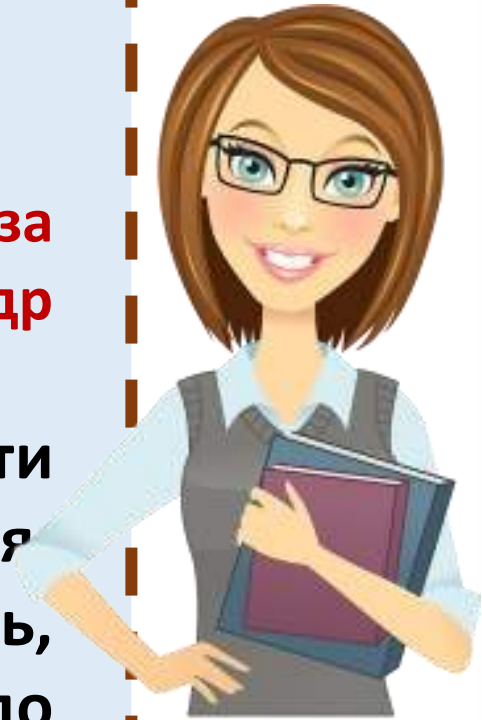
Клас: 3-А

Урок: читання

Вчитель: Мугак Н.І.

Тема. **Узагальнення і систематизація знань учнів. Підсумок за розділом «Іскринки творчості». Брати наші менші. Олександр Копиленко «Чемпіонка з плавби». Повторення творів про тварин.**

Мета: вдосконалювати навички читання творів, вчити працювати з книжкою, знаходити в ній відповіді на запитання розвивати фантазію і уяву; виховувати доброзичливість, шанобливе ставлення до оточуючих, до природи, до Батьківщини.

Сьогодні
26.05.2025

Емоційне налаштування.

Не урок, а справжнє свято,
бо полинем у світи.
Мандруватимем завзято,
юний друже, я і ти.
У поході будь уважним,
добре думай, не спіши!
Знай, що вчитись завжди важко,
легше буде у житті!

Сьогодні
26.05.2025

Перевіряю свої досягнення. Знаю...

Знаю...

- ❖ Що означає слово **фантазія**?
- ❖ Хто написав казку **«Співуча пір'їнка»**?
- ❖ З якого вірша цей рядок:
«пише розчулений лісом»?

Сьогодні
26.05.2025

Перевіряю свої досягнення. Розумію, можу пояснити...

Розумію, можу пояснити...

- ❖ Як ти зрозумів/зрозуміла назву розділу?
- ❖ Що об'єднує твори, які ти прочитав/прочитала в розділі?
- ❖ Як ти зрозумів/зрозуміла назву оповідання «Тут усе є...»?
- ❖ Що допомагало хлопчикові малювати різні вітри, а дівчинці розуміти настрій фортепіано?

Вмію...

- ❖ Розрізнити тексти різних видів (художнє оповідання, казка, вірш).
- ❖ Визначити послідовність подій в оповіданні «Тут усе є...».
- ❖ Визначити головну думку казки «Співуча пір'їнка».
- ❖ Придумати ланцюжки римованих слів.

Сьогодні
26.05.2025

Перевіряю свої досягнення. Виявляю ставлення, почуття...

Виявляю ставлення, почуття ...

- ❖ Які вчинки персонажів прочитаних творів виявляли їхнє бажання щось створювати?
- ❖ Яким ти уявляєш Лиса з вірша «Ліс і Лис»? Про що би ти міг/могла прочитати в його вірші?

Сьогодні
26.05.2025

Перевіряю свої досягнення. Виявляю ставлення, почуття...

Виявляю ставлення, почуття ...

- ❖ Завдяки чому персонажі прочитаних творів зуміли у звичайному житті побачити незвичайне?
- ❖ Чи зацікавились однокласники й однокласниці твоїм **колажем**? Чому так вважаєш?

Сьогодні
26.05.2025

Вправа для очей.

VIDEO

Письменник-природолюб, глибокий знавець таємниць природи, майстер літератури для дітей та юнацтва, що залишив десятки книг для дитячого читача – таким постає Олександр Копиленко. Працював він у літературі 35 років, створив більше 40 книг, вклавши в них енергію душі й серця. Народився Олександр Іванович Копиленко 1 серпня 1900 року в місті Костянтинограді (нині Красноград) на Полтавщині в родині робітника-залізничника. У Костянтинограді минули дитячі роки майбутнього письменника. Підлітком йому довелося заробляти на хліб: спочатку на залізниці вантажником, а потім хлопця перевели в хімічну лабораторію дослідної станції, бо мав нахил до біологічних наук. У 1920 році Олександр Копиленко закінчив Красноградську учительську семінарію, а потім навчався на природничому відділенні Харківського інституту народної освіти. І хоч не став Олександр Іванович біологом, а зайнявся літературною діяльністю, він на все життя зберіг любов до природи і намагався прищепити її підрастаючому поколінню.

ЧЕМПІОНКА З ПЛАВБИ

Кажуть, що коти бояться води. Та воно й правда, але, мабуть, не про всіх котів можна таке сказати...

Був у мене знайомий бакенщик¹ на Дніпрі. Огрядний такий і неповороткий дядько Василь Прокопович. Будка його стояла при самому лівому березі Дніпра за кілька кілометрів від міста Трипілля. Широкі, неозорі луки простяглися за будкою, а на луках чимало озер, де водилися дикі качки, на болітцях можна підняти бекаса², на луках траплялися дупелі.

Сюди, до Василя Прокоповича, я їздив часом на полювання та по рибу. Сам Василь Прокопович, закоханий у Дніпро, був добрячим мисливцем і рибалкою. Знав він, на якій ямі добре клювали лящі чи язі, де можна на ніч закинути гачки на сома. Знав також, на якому затишному озері жирують дикі качки.

Одного разу поїхав я зі своїм приятелем художником на полювання до Василя Прокоповича. День був пекучий, безвітряний, навіть широка дніпровська вода не могла вгамувати спеку.

Василь Прокопович лагодив ліхтар, що його ввечері мав поставити на Дніпрі, аби було видно, де глибоке річище, яким може спокійно пройти вночі пароплав чи баржа.

Біля Василя Прокоповича повзало шестеро маленьких кошенят. Вони вже вчилися ходити і все намагалися доповзти до матері, до гарної триколірної кицьки, що трілася на сонечку.

— Сімейка у вас чимала, Василю Прокоповичу, — показав я на котенят.

— Еге, оце привела мені Мурка. Вона в мене славетний мисливець. Коли б не Мурка, мишва мені й вуха б пообгризала. Де вони тільки беруться, ті миші. І знаєте, вдень Мурка гуляє, спить, а вночі заступає на роботу. Всю ніч полює...

— Що ж, ви всіх котенят позалишаєте? Ціла ферма тваринницька буде, — пожартував мій товариш.

— Та де там! Куди мені стільки? Сьогодні піду в село по харчі та однесу їх додому. Там уже черга на них. Знають люди мисливську вдачу моєї Мурки... Тільки не збагну, що з нею робити, з матір'ю цих ненажер. Як заберу їх, то вона не відстане від мене, бігтиме і нявчати-ме. Пробував у будці замкнути — вилазить і біжить за мною. Така ж настирлива, так любить свою дітвору, що просто диво, — Василь Прокопович помовчав. — Уже б іти пора, та не знаю, що робити... Був тут у мене собачисько, ледар, правда, лінується навіть гавкнути на чужого. То ви знаєте, через Мурку забрів назад у село, прогнала, щоб не смів і підходити до котенят. А як не було отих малих, ніякої уваги на нього не звертала.

Сьогодні
26.05.2025

Фізкультхвилинка

VIDEO

— А що то на тому березі за халабуда? Хтось київський відпочиває? — спитав я.

— Та ні, то рибалки розташувалися і курінь собі нап'яли. Вночі невід кидають, — відповів Василь Прокопович.

До будки Василя Прокоповича наближався човен, ткнувся носом у берег. З човна вийшов високий засмаглий чоловік, босий, у білій вишиваній сорочці, з закачаними до колін штаньми. Привітавшись, він присів біля Василя Прокоповича.

— Ну як у вас там ловиться? — спитав господар.

— Та цієї ночі непогано впіймали. Тільки десь на корч нарізались, і тепер хлопці дірку в неводі латають, — відповів рибалка.

— А я сомка кілограмів на три зачепив і щучку трохи більшу. Оце думаю старій однести, нехай там засмажить. Вона це діло краще, ніж я, вміє робити. Майстриня, — посміхнувся Василь Прокопович.

— А я оце до тебе й приплив, щоб ти до моєї Одарки зайшов. Хай вона передасть пшона та сала, може, з десяток яєць. Бо риба вже обридла, — промовив рибалка.

— Бач, запаніли як! Вже й риба обридла. Добре, зайду, — Василь Прокопович поставив ліхтар під стіну й піднявся. — Тоді й ти мені зроби ласку. Хочу котенят додому однести, та від Мурки ніяк не втечу, прив'язне й бігтиме за мною. І все одно покраде своїх дітей і перенеситиме сюди. Зараз я її вкину в лантух, ти перевези її до себе і там випусти. А я швиденько повернусь, переїду і заберу. Бо без неї мене тут миші разом з зябрами з'їдять, — засміявся Василь Прокопович.

Тоді зайшов у будку і вийшов з лантухом у руках. Він узяв Мурку, вкинув у лантух, зав'язав і сам відніс у човен.

— Ну, то я подався, — сказав він, беручи к руки кошик. — А ви самі хазяйнують, — звернувся він до нас. — Я швиденько, тут кілометрів шість всього. Гей ви, дармоїди, сідайте сюди в кошик!

Поселивши всіх кошенят у кошик, Василь Прокопович витяг з води садок з рибою, що билася в ньому, прив'язав до кошика й перекинув через плече.

— Отак воно зручніше буде, — промовив він і рушив у бік села.

Рибалка й собі поїхав, а ми з товаришем викупались і залягли на чистому, сріблястому дніпровському піску.

Справді, Василь Прокопович ходив недовго, а може, то час летів швидко під пекучим сонцем. Ми дрімали, коли почули його голос.

Всі
Нова ук

— Товариші, а йдіть-но сюди, гляньте на оцю ма-
ру¹! — вигукнув здивовано Василь Прокопович. — Пе-
репливла Дніпро! Хто б міг подумати, га? Такого мені
не траплялося бачити за все життя.

Ми швидко прибігли з берега. Дійсно, до будки на-
ближалася Мурка — мокра, стомлено хитаючись, лед-
ве перебираючи лапами, вона жалісно нявчала, шукаю-
чи очима котенят.

— Таку далечінь пропливти, га? — показав на той
берег Василь Прокопович. — Ну, йди, я тобі молока на-
ллю, господиня передала. Оце так okazія! — все диву-
вався Василь Прокопович. — Коли б вас тут не було,
ніхто б і не повірив, що моя Мурка — чемпіон з плавби!

Чому Василь Прокопович не міг віднести кошенят додому?
Що придумав зробити чоловік, щоб кішка не повернула ко-
шенят? Як поводитася Мурка, коли її забрали від дітей? Чо-
му, на твою думку, автор саме так назвав оповідання?

Сьогодні
26.05.2025

Пояснення домашнього завдання.

Підготуйте стислий переказ.
Відео або аудіозвіт читання
та фотозвіт надсилай на
освітню платформу Human.

Успішного навчання!

Сьогодні
26.05.2025

Рефлексія «Загадкові листи»

Обери лист, який ти хочеш відкрити
(для відкриття по листі варто натиснути)

Сьогодні
на уроці
я навчився/
навчилася...

На уроці
я
запам'ятав/
запам'ятала
...

Найкраще
мені
вдалося...

Найбільше
мені
сподобалося
...

Урок
завершую з
настроєм...

Труднощі
виникали...

